

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 134.

Vydána dne 14. prosince 1922.

Obsah: (356.—358.) 356. Úmluva stanovící definitivní Dunajský Statut. — 357. Nařízení, kterým se zrušuje oprávnění obcí na Hlučínsku ukládati obecní přírážky k dani z příjmu na berní léta 1923 a další. — 358. Nařízení, jímž se mění stanovy Poradního sboru pro otázky hospodářské.

356.

Convention établissant

le statut définitif du Danube.

LA BELGIQUE, LA FRANCE, LA GRANDE-BRETAGNE, LA GRÈCE, L'ITALIE, LA ROUMANIE, LE ROYAUME DES SERBES, CROATES, SLOVÈNES ET LA TCHÉCO-SLOVAQUIE,

Voulant déterminer d'un commun accord, conformément aux stipulations des Traités de Versailles, de Saint-Germain, de Neuilly et de Trianon, les règles générales suivant lesquelles sera assurée d'une manière définitive la libre navigation du Danube international,

Ont décidé de conclure une Convention à cet effet et ont désigné pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

SA MAJESTÉ LE ROI DES BELGES:

M. Jules BRUNET, Ministre Plénipotentiaire;

LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE:

M. Albert LEGRAND, Ministre Plénipotentiaire, Délégué aux Commissions européenne et internationale du Danube;

SA MAJESTÉ LE ROI DU ROYAUME UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE ET DES TERRITOIRES BRITANNIQUES AU DELÀ DES MERS, EMPEREUR DES INDES:

M. John GREY-BALDWIN, Ministre Plénipotentiaire, Délégué à la Commission européenne du Danube;

SA MAJESTÉ LE ROI DES HELLÈNES:

M. André ANDRÉADES, Professeur à la Faculté de droit de l'Université d'Athènes;

(Překlad.)

Úmluva stanovící

definitivní Dunajský Statut.

BELGIE, FRANCIE, VELKÁ BRITANIE, ŘECKO, ITALIE, RUMUNSKO, KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ A ČESKOSLOVENSKO,

chtějící určití společnou dohodou dle ustanovení smluv Versailleské, Saint-Germainské, Neuillyské a Trianonské všeobecná pravidla, dle kterých bude definitivním způsobem zajištěna svobodná plavba na mezinárodním Dunaji,

rozhodly se uzavřítí k tomuto účelu úmluvu a ustanovily svými plnomocníky:

JEHO VELIČENSTVO KRÁL BELGŮ:

p. Julia BRUNETA, zplnomocněného ministra;

PRESIDENT REPUBLIKY FRANCOUZSKÉ:

p. Alberta LEGRANDA, zplnomocněného ministra, delegáta v evropské a mezinárodní dunajské komisi;

JEHO VELIČENSTVO KRÁL SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITANIE A IRSKA I BRITSKÝCH ÚZEMÍ ZAMOŘSKÝCH, CÍSAŘ INDICKÝ:

p. Jana GREYE BALDWINA, zplnomocněného ministra, delegáta v evropské komisi dunajské;

JEHO VELIČENSTVO KRÁL HELLENŮ:

p. Ondřeje ANDREADESA, profesora právnické fakulty university v Athénách;

SA MAJESTÉ LE ROI D'ITALIE:

Le comte Vannutelli REY, Conseiller de Légation;

SA MAJESTÉ LE ROI DE ROUMANIE:

M. Constantin CONTZESCO, Ministre Plénipotentiaire, Délégué aux Commissions européenne et internationale du Danube;

SA MAJESTÉ LE ROI DES SERBES, CROATES, SLOVÈNES:

M. Mihaïlo G. RISTITCH, Ministre Plénipotentiaire, Délégué à la Commission internationale du Danube;

LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE:

M. Bohuslav MÜLLER, Secrétaire d'Etat au Ministère des Travaux Publics, Ministre Plénipotentiaire, Délégué à la Commission internationale du Danube;

LESQUELS, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, ont, en présence et avec la participation des Plénipotentiaires de l'ALLEMAGNE, de l'AUTRICHE, de la BULGARIE et de la HONGRIE, dûment autorisés, savoir:

POUR L'ALLEMAGNE:

M. le Dr. Arthur SEELIGER, Ministre Plénipotentiaire, Délégué à la Commission internationale du Danube;

POUR L'AUTRICHE:

M. le Dr. Victor ONDRACZEK, Chef de section au Ministère fédéral des Communications publiques;

POUR LA BULGARIE:

M. Georges LAZAROFF, Directeur général au Ministère des Chemins de fer et des Ports, Délégué à la Commission internationale du Danube;

POUR LA HONGRIE:

S. Exc. Edmond de MIKLOS de MIKLOS-VAR, Conseiller intime, Secrétaire d'Etat, Délégué à la Commission internationale du Danube;

Arrêté les stipulations suivantes:

I. Régime général du Danube.**Article I.**

La navigation du Danube est libre et ouverte à tous les pavillons dans des conditions d'égalité complète sur tout le cours navigable

JEHO VELIČENSTVO KRÁL ITALSKÝ:

hraběte Vannutelli REYE, vyslaneckého radu;

JEHO VELIČENSTVO KRÁL RUMUNSKÝ:

p. Konstantina CONTZESCOA, zplnomocněného ministra, delegáta v evropské a mezinárodní dunajské komisi;

JEHO VELIČENSTVO KRÁL SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ:

p. Michala G. RISTIČE, zplnomocněného ministra, delegáta v mezinárodní dunajské komisi;

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

p. Bohuslava MÜLLERA, státního tajemníka v ministerstvu veřejných prací, zplnomocněného ministra, delegáta v mezinárodní dunajské komisi;

KTERÍ po výměně svých plných mocí, jež shledány v dobré a náležité formě, usnesli se v přítomnosti a za účasti řádně pověřených plnomocných zástupců NĚMECKA, RAKOUSKA, BULHARSKA A MAĎARSKA, a to:

ZA NĚMECKO:

p. dra Artura SEELIGERA, zplnomocněného ministra, delegáta v mezinárodní dunajské komisi;

ZA RAKOUSKO:

p. dra Viktora ONDRACZEKA, odborového přednosty ve spolkovém ministerstvu veřejné dopravy;

ZA BULHARSKO:

p. Jiřího LAZAROVA, generálního ředitele v ministerstvu železnic a přístavů, delegáta v mezinárodní dunajské komisi;

ZA MAĎARSKO:

Jeho Excellenci Edmunda MIKLOŠE Z MIKLOSVARU, tajného radu, státního tajemníka, delegáta v mezinárodní dunajské komisi;

na následujících ustanoveních:

I. Všeobecný režim dunajský.**Článek I.**

Plavba po Dunaji jest svobodnou a přístupnou všem vlajkám za podmínek úplné rovnosti na celém splavném toku řeky, t. j.

du fleuve, c'est-à-dire entre Ulm et la mer Noire, et sur tout le réseau fluvial internationalisé ainsi qu'il est déterminé à l'article suivant, de telle sorte qu'aucune distinction ne soit faite, au détriment des ressortissants, des biens et du pavillon d'une Puissance quelconque, entre ceux-ci et les ressortissants, les biens et le pavillon de l'État riverain lui-même ou de l'État dont les ressortissants, les biens et le pavillon jouissent du traitement le plus favorable.

Ces dispositions doivent s'entendre sous réserve des stipulations contenues dans les articles XXII et XLIII de la présente Convention.

Article II.

Le réseau fluvial internationalisé mentionné à l'article précédant est composé de :

La Morava et la Thaya dans la partie de leur cours constituant la frontière entre l'Autriche et la Tchéco-Slovaquie ;

La Drave depuis Barcs ;

La Tisza depuis l'embouchure du Szamos ;

Le Maros depuis Arad ;

Les canaux latéraux ou chenaux qui seraient établis, soit pour doubler ou améliorer des sections naturellement navigables dudit réseau, soit pour réunir deux sections naturellement navigables d'un de ces mêmes cours d'eau.

Article III.

La liberté de la navigation et l'égalité entre les pavillons sont assurées par deux Commissions distinctes, à savoir la COMMISSION EUROPÉENNE DU DANUBE, dont la compétence, telle qu'elle est déterminée au Chapitre II, s'étend sur la partie du fleuve dite Danube maritime, et la COMMISSION INTERNATIONALE DU DANUBE, dont la compétence, telle qu'elle est déterminée au Chapitre III, s'étend sur le Danube fluvial navigable, ainsi que sur les voies d'eau déclarées internationales par l'article II.

II. Danube maritime.

Article IV.

La Commission européenne du Danube est composée provisoirement des Représentants de la France, de la Grande-Bretagne, de l'Italie et de la Roumanie, à raison d'un Délégué par Puissance.

mezi Ulmem a Černým mořem, a na celé zmezinárodněné říční síti, jež jest stanovena v následujícím článku, takže se nebude ke škodě příslušníků, majetku a vlajky kterékoliv mocnosti činiti žádného rozdílu mezi nimi a příslušníky, majetkem a vlajkou pobřežního státu samotného aneb státu, jehož příslušníci, majetek a vlajka by požívali největších výhod.

Těmto ustanovením sluší rozuměti s výhradou pravidel obsažených v člancích XXII. a XLIII. této úmluvy.

Článek II.

Zmezinárodněná říční síť, zmíněná v předešlém článku, se skládá :

z Moravy a Dyje, pokud jejich tok tvoří hranici mezi Rakouskem a Československem ;

z Drávy od Barce ;

z Tiszy od vtoku Sámose ;

z Mároše od Aradu ;

z pobočných průplavů neb koryt, které by byly zřízeny buď ku zdvojení neb ku zlepšení přirozeně splavných úseků zmíněné sítě anebo k spojení dvou přirozeně splavných úseků jednoho z týchž vodních toků.

Článek III.

Svoboda plavby a rovnost vlajek jsou zajištěny dvěma odlišnými komisemi, a to EVROPSKOU KOMISÍ DUNAJSKOU, jejíž působnost, tak jak jest vymezena v kapitole II., vztahuje se na část řeky zvané Dunaj přímořský, a MEZINÁRODNÍ DUNAJSKOU KOMISÍ, jejíž působnost, tak jak jest stanovena v kapitole III., vztahuje se na splavný Dunaj říční, jakož i na vodní cesty prohlášené za mezinárodní článkem II.

II. Dunaj přímořský.

Článek IV.

Evropská komise dunajská skládá se prozatím ze zástupců Francie, Velké Británie, Italie a Rumunska, a to po jednom zástupci za každou mocnost.

Toutefois, tout État européen qui justifiera à l'avenir d'intérêts commerciaux maritimes et européens suffisants aux embouchures du Danube pourra, sur sa demande, être admis à se faire représenter dans la Commission sur une décision unanime prise par les Gouvernements qui y sont eux-mêmes représentés.

Article V.

La Commission européenne exerce les pouvoirs qu'elle avait avant la guerre.

Il n'est rien changé aux droits, attributions et immunités qu'elle tient des Traités, Conventions, Actes et Arrangements internationaux relatifs au Danube et à ses embouchures.

Article VI.

La compétence de la Commission européenne s'étend, dans les mêmes conditions que par le passé et sans aucune modification à ses limites actuelles, sur le Danube maritime, c'est-à-dire depuis les embouchures du fleuve jusqu'au point où commence la compétence de la Commission internationale.

Article VII.

Les pouvoirs de la Commission européenne ne pourront prendre fin que par l'effet d'un arrangement international conclu par tous les États représentés à la Commission.

Le siège légal de la Commission demeure fixé à Galatz.

III. Danube fluvial.

Article VIII.

La Commission internationale du Danube est composée, conformément aux articles 347 du Traité de Versailles, 302 du Traité de Saint-Germain, 230 du Traité de Neuilly et 286 du Traité de Trianon, par deux Représentants des États allemands riverains, un Représentant de chacun des autres États riverains et un Représentant de chacun des États non-riverains représentés à la Commission européenne du Danube ou qui pourraient l'être à l'avenir.

Article IX.

La compétence de la Commission internationale s'étend sur la partie du Danube comprise entre Ulm et Braila et sur le réseau fluvial déclaré international en vertu de l'article II.

Nicméně každý evropský stát, který v budoucnu prokáže dostatečné obchodně-námořní a evropské zájmy na ústí dunajském, bude moci na svou žádost býti připuštěn k zastoupení v komisi jednomyslným rozhodnutím vlád, které jsou v ní samy zastoupeny.

Článek V.

Evropská komise vykonává tutéž pravomoc, kterou měla před válkou.

Práva, příslušnost a imunity, jež má na základě mezinárodních smluv, úmluv, aktů a úprav, týkajících se Dunaje a jeho ústí, zůstávají beze změny.

Článek VI.

Působnost evropské komise se vztahuje na Dunaj přímořský, t. j. na část od ústí řeky až k bodu, kde počíná působnost komise mezinárodní, a to za stejných podmínek jako v minulosti a aniž by se cokoliv měnilo na dosavadních jejích mezích.

Článek VII.

Pravomoc evropské komise může zaniknouti jen v důsledku mezinárodní úpravy uzavřené všemi státy v komisi zastoupenými.

Zákonným sídlem komise zůstává nadále Galac.

III. Dunaj říční.

Článek VIII.

Podle článků 347. smlouvy Versailleské, 302. smlouvy Saint-Germainské, 230. smlouvy Neuillyské a 286. smlouvy Trianonské skládá se mezinárodní komise dunajská ze dvou zástupců pobřežních států německých, po jednom zástupci každého z ostatních států pobřežních a po jednom zástupci každého ze států nepobřežních, zastoupených v evropské komisi dunajské neb těch, které by v budoucnu v ní byly zastoupeny.

Článek IX.

Působnost mezinárodní komise vztahuje se na část Dunaje mezi Ulmem a Brailou a na říční síť prohlášenou za mezinárodní článkem II.

Aucune voie d'eau, autre que, celles qui sont mentionnées à l'article II, ne pourra être placée sous la compétence de la Commission internationale sans le consentement unanime de ladite Commission.

Article X.

Sur la partie du Danube et sur le réseau fluvial placés sous sa compétence, et dans la limite des pouvoirs qu'elle tient de la présente Convention, la Commission internationale veille à ce qu'aucun obstacle quelconque ne soit mis, du fait d'un ou de plusieurs états, à la libre navigation du fleuve, à ce que, tant pour le passage que pour l'usage des ports, de leurs installations et de leur outillage, les ressortissants, les biens et les pavillons de toutes les Puissances soient traités sur le pied d'une complète égalité et, d'une manière générale, à ce qu'aucune atteinte ne soit portée au caractère internationale que les Traités ont assigné au réseau internationalisé du Danube.

Article XI.

Sur la base des propositions et des projets qui lui sont présentés par les États riverains, la Commission internationale établit le programme générale des grands travaux d'amélioration qui doivent être entrepris dans l'intérêt de la navigabilité du réseau fluvial international et dont l'exécution peut être échelonnée sur une période de plusieurs années.

Le programme annuel des travaux courants d'entretien et d'amélioration du réseau fluvial est élaboré par chaque État riverain, pour se qui concerne son domain territorial, et communiqué à la Commission, qui appréciera si ce programme est conforme aux exigences de la navigation; elle pourra le modifier si elle le juge utile.

Dans toutes ses décisions, la Commission tiendra compte des intérêts techniques, économiques et financiers des États riverains.

Article XII.

Les travaux compris dans ces deux programmes seront exécutés par les États riverains dans les limites de leurs frontières respectives. La Commission s'assurera de l'exécution des travaux et de leur conformité avec le programme où ils sont prévus.

Dans le cas où un État riverain ne serait pas en mesure d'entreprendre lui-même les

žádná vodní cesta, která nenáleží mezi vodní cesty zmíněné v článku II., nemůže být pojata do působnosti mezinárodní komise bez jednomyslného souhlasu řečené komise.

Článek X.

Mezinárodní komise bdí v mezích pravomoci, udělené jí přítomnou úmluvou, nad tím, aby na části Dunaje a na říční síti, spadající do její působnosti, nebylo činěno svobodné plavbě říční žádných překážek skutkem jednoho neb více států, aby jak při plavbě samé, tak i při používání přístavů, jejich zařízení a výstroje bylo s příslušníky, majetkem a vlajkami všech mocností jednáno na základě úplné rovnosti a vůbec, aby nebyl nikterak porušen mezinárodní ráz, který byl zmezinárodněné říční síti smlouvami přiznán.

Článek XI.

Na základě návrhů a projektů předložených jí pobřežními státy stanoví mezinárodní komise všeobecný program velkých prací zlepšovacích, které mají být podniknuty v zájmu splavnosti mezinárodní říční sítě a jichž provedení může být rozděleno na dobu několika let.

Každoroční program běžných prací udržovacích a zlepšovacích na říční síti vypracován jest každým pobřežním státem pro rozsah jeho území a sdělen komisi, která posoudí, zda tento program vyhovuje požadavkům plavby; komise může jej změnit, uzná-li za prospěšné.

Ve všech svých rozhodnutích bude komise brát zřetel na technické, hospodářské a finanční zájmy pobřežních států.

Článek XII.

Práce, obsažené v těchto dvou programech, budou prováděti pobřežní státy v mezích svých příslušných hranic. Komise přesvědčí se o provedení prací a o tom, zda se shodují s programem, v němž jsou obsaženy.

V případě, že by některý pobřežní stát byl s to podniknouti sám práce, které spadají do

travaux qui sont de sa compétence territoriale, cet État sera tenu de les laisser exécuter par la Commission internationale elle-même dans les conditions qu'elle déterminera et sans qu'elle puisse en confier l'exécution à un autre État, sauf en ce qui concerne les parties du réseau fluvial formant frontière. Dans ce dernier cas, la Commission déterminera les modalités de l'exécution des travaux en tenant compte des stipulations spéciales des Traités.

Les États riverains intéressés sont tenus de fournir à la Commission ou à l'État exécutant, suivant les cas, toutes les facilités nécessaires à l'exécution desdits travaux.

Article XIII.

Les États riverains auront le droit d'entreprendre, dans les limites de leurs frontières respectives, sans l'approbation préalable de la Commission internationale, les travaux qui pourraient être nécessités par une circonstance imprévue et urgente. Ils devront toutefois aviser sans délai la Commission des raisons qui ont motivé ces travaux, en lui en fournissant une description sommaire.

Article XIV.

Les États riverains feront parvenir à la Commission internationale une description sommaire de tous travaux qu'ils considèrent comme nécessaires à leur développement économique, notamment les travaux de défense contre les inondations, ceux, qui concernent les irrigations et l'utilisation des forces hydrauliques, et qui seraient à exécuter sur la voie d'eau comprise dans les limites de leurs frontières respectives.

La Commission ne peut interdire de tels travaux qu'en tant qu'ils seraient de nature à porter atteinte à la navigabilité du fleuve.

Si, dans le délai de deux mois à dater de la communication, la Commission n'a formulé aucune observation, il pourra être procédé sans autres formalités à l'exécution desdits travaux. Dans le cas contraire, la Commission devra prendre une décision définitive dans le plus bref délai possible et, au plus tard, dans les quatre mois qui suivront l'expiration du premier délai.

Article XV.

Les frais des travaux courants d'entretien sont à la charge des États riverains respectifs.

jeho územní příslušnosti, bude povinen dáti je provéstí mezinárodní komisi samou za podmínek, které ona určí, aniž tato může svěřiti jich provedení jinému státu, vyjímaje v částech říční sítě, které tvoří hranici. V tomto posledním případě stanoví komise podmínky provedení prací, přihlížejíc ku zvláštním ustanovením smluv.

Příslušné pobřežní státy jsou povinny poskytnouti komisi neb státu práce provádějícímu dle okolností všechna ulehčení nutná k provedení řečených prací.

Článek XIII.

Pobřežní státy budou míti právo podniknouti v mezích svých příslušných hranic a bez předchozího schválení komise práce, které by se staly nezbytnými následkem nějaké nepředvídané a naléhavé okolnosti. Musí však zpravití bez průtahu komisi o příčinách, které podmínily tyto práce, předložíce jich povšechný popis.

Článek XIV.

Pobřežní státy zašlou mezinárodní komisi povšechný popis všech prací, které pokládají za potřebné ku svému hospodářskému rozvoji, jmenovitě ochranné práce proti povodním, pro zavodňování a využití vodních sil, které by se měly provéstí na vodní cestě obsažené v obvodu jejich příslušných hranic.

Komise nemůže zakázati takovýchto prací, leč by byly na úkor splavnosti řeky.

Neučiní-li komise ve lhůtě dvou měsíců ode dne sdělení žádných námitek, bude možno přikročiti bez dalšího řízení k provedení řečených prací. V opačném případě musí komise vydati své definitivní rozhodnutí ve lhůtě co možno nejkratší, nejpozději však do čtyř měsíců po uplynutí první lhůty.

Článek XV.

Náklady na běžné udržovací práce hradí příslušné pobřežní státy.

Toutefois, lorsque l'État exécutant sera en mesure d'établir que les dépenses qui lui incombent du chef de l'entretien du chenal navigable dépassent notablement ce qu'exigeraient les besoins de son propre trafic, il pourra demander à la Commission de répartir équitablement ces dépenses entre lui et les États riverains directement intéressés à l'exécution desdits travaux. La Commission, dans ce cas, fixera elle-même la part contributive de chaque État et en assurera le règlement.

Si la Commission entreprend elle-même des travaux d'entretien dans les limites des frontières d'un État elle recevra de cet État le montant de la dépense qui lui incombe.

Article XVI.

Quant aux travaux d'amélioration proprement dits et aux travaux s'appliquant à l'entretien des travaux d'amélioration d'une importance particulière, l'État qui les entreprendra pourra être autorisé par la Commission à se couvrir de leurs frais par la perception de taxes sur la navigation.

Si la Commission exécute elle-même des travaux de cette catégorie, elle pourra se couvrir de ses dépenses par la perception de taxes.

Article XVII.

En ce qui concerne les parties du Danube formant frontière, l'exécution des travaux et la répartition des dépenses seront réglées par entente entre les États riverains respectifs. A défaut d'entente, la Commission déterminera elle-même, en tenant compte des stipulations des traités, les conditions de l'exécution desdits travaux et éventuellement la répartition des dépenses occasionnées par leur exécution.

Article XVIII.

Les taxes, lorsqu'il en sera perçu sur la navigation, seront d'un taux modéré. Elles seront calculées sur la jauge du bateau et ne pourront en aucun cas être basées sur les marchandises transportées. A l'expiration d'une période de cinq ans, ce système d'assiette des taxes pourra être révisé si la Commission en décide ainsi à l'unanimité de ses membres.

Le produit des taxes sera exclusivement affecté aux travaux qui ont donné naissance

Niéméně bude-li stát práce provádějící s to prokázati, že na něho připadající náklady udržování splavného koryta převyšují značně míru vyžadovancu potřebami jeho vlastní dopravy, může požádati komisi o spravedlivé rozdělení těchto nákladů mezi něj a pobřežní státy, které mají na provedení řečených prací přímý zájem. V tomto případě stanoví komise sama příspěvek každého státu a postará se o jeho vyrovnání.

Podnikne-li komise sama udržovací práce v mezích hranic některého státu, obdrží od něho částku nákladu, která naň připadá.

Článek XVI.

Pokud jde o zlepšovací práce v pravém slova smyslu a o práce týkající se udržování zlepšovacích prací obzvláštní důležitosti, může stát, který je provádí, býti komisí zmocněn, aby kryl své výlohy vybíráním plavebních poplatků.

Provádí-li komise sama práce tohoto druhu, může kryti své výlohy vybíráním poplatků.

Článek XVII.

Pokud se týká částí Dunaje tvořících hranici, bude provádění prací a rozdělení nákladů stanoveno dohodou mezi příslušnými pobřežními státy. Nedojde-li k dohodě, ustanoví komise sama, přihlížejíc k ustanovením smluv, podmínky provedení řečených prací a případně i rozdělení nákladů způsobených jich provedením.

Článek XVIII.

Poplatky, budou-li za plavbu vybírány, budou mírné výše. Budou vyměřovány podle nosnosti lodi a v žádném případě nemůže býti jich podkladem dopravované zboží. Po uplynutí pětileté lhůty může býti tento způsob vyměření poplatku pozměněn, rozhodne-li tak komise jednomyslně všemi svými členy.

Výnos poplatků bude výhradně věnován na práce, jež vedly k jich zavedení. Mezinárodní

à leur établissement. La Commission internationale en déterminera et en publiera les tarifs; elle en contrôlera la perception et l'affectation.

Ces taxes ne devront jamais constituer un traitement différentiel basé soit sur le pavillon des bateaux ou la nationalité des personnes et des biens, soit sur la provenance, la destination ou la direction des transports; elles ne devront en aucun cas procurer un revenu à l'État percepteur ou à la Commission, ni rendre nécessaire un examen détaillé de la cargaison, à moins qu'il y ait soupçon de fraude ou de contravention.

Au cas où la Commission internationale prendrait à sa charge l'exécution des travaux, elle percevra, par l'entremise de l'État riverain intéressé, le montant des taxes correspondant à ses dépenses.

Article XIX.

Les droits de douane et d'octroi et autres taxes établies par les États riverains sur les marchandises à l'occasion de leur embarquement ou de leur débarquement dans les ports ou sur les rives du Danube seront perçus sans distinction de pavillon et de manière à n'apporter aucune entrave à la navigation.

Les droits de douane ne pourront être supérieurs à ceux qui sont perçus aux autres frontières douanières de l'État intéressé sur les marchandises de même nature, de même provenance et de même destination.

Article XX.

Les ports et lieux publics d'embarquement et de débarquement établis sur le réseau fluvial international, avec leur outillage et leurs installations, seront accessibles à la navigation et utilisés par elle sans distinction de pavillon, de provenance et de destination et sans qu'une priorité de faveur puisse être accordée par les autorités locales compétentes à un bateau au détriment d'un autre, sauf dans des cas exceptionnels où il serait manifeste que les nécessités du moment et les intérêts du pays réclament une dérogation. La priorité, dans ce cas, devra être concédée de manière à ne pas constituer une entrave réelle au libre exercice de la navigation, ni une atteinte au principe de l'égalité des pavillons.

Les mêmes autorités veilleront à ce que toutes les opérations nécessaires au trafic, telles que l'embarquement, le débarquement, l'allègement, l'emmagasinage, le transborde-

komise určí a uveřejní jejich sazby; bude dohlížeti na jich vybírání a upotřebení.

Tyto poplatky nesmějí nikdy vésti k rozdílnému zacházení, jež by mělo původ ve vlajce lodí neb v příslušnosti osob a majetku anebo v původu, určení či směru dopravy; nesmí se v žádném případě státí zdrojem příjmů vybírajícímu státu nebo komisi, aniž vyžadovati podrobnou prohlídku nákladu, vyjma případ podezření z podloudnictví neb z přestupku.

V případě, že by mezinárodní komise převzala provádění prací svým nákladem, bude vybírat poplatky ve výši odpovídající jejím vydáním prostřednictvím příslušného pobřežního státu.

Článek XIX.

Cla, potravní daň a jiné dávky, zavedené pobřežními státy na zboží při nakládání neb vykládání v přístavech aneb na březích dunajských, budou vybírány bez rozlišování vlajek takovým způsobem, aby plavba neutrpla žádné újmy.

Cla nemohou býti vyšší než cla vybíraná na jiných celních hranicích dotyčného státu ze zboží téhož druhu, téhož původu a téhož určení.

Článek XX.

Přístavy a veřejná nákladíště a výkladiště, zřízené na mezinárodní říční síti, budou i se svou výstrojí a svými zařízeními přístupny plavbě a jí používány bez rozlišování vlajky, původu a určení a aniž příslušné místní úřady mohou udělití přednostní výhodu nějaké lodi na úkor jiné, leč ve výjimečných případech, kdyby bylo patrné, že potřeby okamžiku a zájmy země vyžadují výjimku. V těchto případech bude nutno udělití přednost takovým způsobem, aby netvořila skutečnou překážku svobodnému provozování plavby, ani porušení zásady rovnosti vlajek.

Tytéž úřady budou bdíti nad tím, aby všechny výkony potřebné pro dopravu, jako nakládání, vykládání, odlehčování, ukládání do skladišť, překládání atd., byly prováděny po-

ment, etc., soient exécutées dans des conditions aussi faciles et aussi rapides que possible et de manière à n'apporter aucune entrave à la navigation.

L'utilisation des ports et lieux publics d'embarquement et de débarquement peut donner lieu à la perception de taxes et redevances raisonnables et égales pour tous les pavillons, correspondant aux dépenses d'établissement, d'entretien et d'exploitation des ports et de leurs installations. Les tarifs en seront publiés et portés à la connaissance des navigateurs. Ils ne seront applicables qu'en cas d'utilisation effective des installations et outillage en vue desquels ils ont été fixés.

Les États riverains ne feront pas obstacle à ce que toutes les entreprises de navigation entretiennent sur leur territoire les agences indispensables à l'exercice de leur trafic, sous réserve de l'observation des lois et règlements du pays.

Article XXI.

Dans le cas où les États riverains auraient décidé de créer des ports francs ou des zones franches dans les ports où le transbordement est nécessairement ou généralement pratiqué, les règlements relatifs à l'usage desdits ports ou zones seront communiqués à la Commission internationale.

Article XXII.

Le transport de marchandises et de voyageurs entre les ports des différents États riverains ainsi qu'entre les ports d'un même État est libre et ouvert à tous les pavillons, dans des conditions d'égalité complète, sur le réseau internationalisé du Danube.

Toutefois, l'établissement d'un service local régulier de transport de voyageurs et de marchandises indigènes ou indigénées entre les ports d'un seul et même État ne pourra être effectué par un pavillon étranger qu'en conformité des règlements nationaux et d'accord avec les autorités de l'État riverain intéressé.

Article XXIII.

Le passage en transit des bateaux, radeaux, voyageurs et marchandises est libre sur le réseau internationalisé du Danube, que ce transit s'effectue directement ou après transbordement ou après mise en entrepôt.

Il ne sera perçu aucun droit de douane ou autre droit spécial basé uniquement sur le fait de ce transit.

kud možná nejsnadněji a nejrychleji a tak, aby nepůsobily žádné překážky plavbě.

Za používání přístavů a veřejných nákladíšť a výkladišť jest možno vybíratí rozumné poplatky a dávky, stejné pro všechny vlajky a přiměřené nákladům spojeným se zařízením, udržováním a provozováním přístavů a jich zařízení. Jich sazby budou uveřejněny a sděleny plavebníkům. Bude možno je vybíratí jen v případě skutečného použití zařízení a výstroje, pro které byly stanoveny.

Pobřežní státy nebudou činiti překážek, aby veškerý plavební podniky udržovaly na jejich území jednatelství, nezbytná k provozování jich dopravy, s tou výhradou, že budou šetřiti zákonů a předpisů země.

Článek XXI.

V případě, že by se pobřežní státy rozhodly zříditi svobodné přístavy neb svobodná pásma v přístavech, kde se překládání nutně aneb všeobecně provádí, budou pravidla, týkající se používání řečených přístavů neb pásem, sdělena mezinárodní komisi.

Článek XXII.

Na zmezinárodněné síti dunajské jest doprava zboží a osob mezi přístavy různých pobřežních států, jakož i mezi přístavy téhož státu svobodna a přístupna všem vlajkám za podmínek úplné rovnosti.

Nieméně zřízení pravidelné místní dopravy osob a zboží domácího neb zdomácněného mezi přístavy jednoho a téhož státu může býti uskutečněno pod cizí vlajkou jen v souhlasu se státními předpisy a ve shodě s úřady příslušného pobřežního státu.

Článek XXIII.

Průvoz lodí, vorů, cestujících a zboží jest na zmezinárodněné síti dunajské svobodný, nechť se děje přímo nebo po přeložení neb po uložení do skladiště.

Nebude vybírán žádný poplatek celní neb jiná zvláštní dávka, založená jediné na okolnosti, že jde o průvoz.

Lorsque les deux rives de la voie d'eau font partie d'un même État, les marchandises en transit pourront être mise sous scellés, sous cadenas ou sous la garde d'agent des douanes.

L'État transité aura le droit d'exiger du capitaine ou patron une déclaration écrite, faite au besoin sous serment, et affirmant s'il transporte ou non des marchandises dont la circulation est réglementée ou dont l'importation est prohibée par l'État transité. La liste de ces marchandises sera communiquée le plus tôt possible à la Commission internationale à titre d'information.

La production du manifeste ne pourra être exigée par les autorités compétentes de l'État transité, si ce n'est dans le cas où le capitaine ou patron est convaincu d'avoir tenté la contrebande ou lorsque les clôtures douanières ont été brisées. Si, dans ces cas, on découvre une différence entre la cargaison et le manifeste, le capitaine ou patron ne peut invoquer la liberté du transit pour mettre soit sa personne, soit la marchandise qu'il a voulu transporter frauduleusement, à l'abri des poursuites dirigées contre lui par les employés de la douane conformément aux lois du pays.

Lorsque la voie d'eau forme frontière entre deux États, les bateaux, radeaux, voyageurs et marchandises en transit seront exempts de toute formalité douanière.

Article XXIV.

La Commission internationale élaborera, en s'inspirant des propositions qui lui seront présentées par les États riverains, un règlement de navigation et de police qui, dans la mesure du possible, sera uniforme pour la partie du réseau fluvial placée sous sa compétence.

Chaque État mettra ce règlement, en vigueur sur son propre territoire par un acte de législation ou d'administration et sera chargé de son application, sous réserve des pouvoirs de surveillance reconnus à la Commission internationale par les articles XXVII à XXX.

Pour les parties du fleuve formant frontière, l'exécution du règlement de navigation et de police sera assurée sous les mêmes réserves par accord entre les États riverains et, à défaut d'accord, par chaque État riverain dans les limites de sa souveraineté.

Article XXV.

L'exercice de la police générale sur le réseau fluvial internationalisé appartient aux États

Néanmoins, si les deux rives de la voie d'eau font partie d'un même État, les marchandises en transit pourront être mise sous scellés, sous cadenas ou sous la garde d'agent des douanes.

L'État transité aura le droit d'exiger du capitaine ou patron une déclaration écrite, faite au besoin sous serment, et affirmant s'il transporte ou non des marchandises dont la circulation est réglementée ou dont l'importation est prohibée par l'État transité. La liste de ces marchandises sera communiquée le plus tôt possible à la Commission internationale à titre d'information.

La production du manifeste ne pourra être exigée par les autorités compétentes de l'État transité, si ce n'est dans le cas où le capitaine ou patron est convaincu d'avoir tenté la contrebande ou lorsque les clôtures douanières ont été brisées. Si, dans ces cas, on découvre une différence entre la cargaison et le manifeste, le capitaine ou patron ne peut invoquer la liberté du transit pour mettre soit sa personne, soit la marchandise qu'il a voulu transporter frauduleusement, à l'abri des poursuites dirigées contre lui par les employés de la douane conformément aux lois du pays.

Lorsque la voie d'eau forme frontière entre deux États, les bateaux, radeaux, voyageurs et marchandises en transit seront exempts de toute formalité douanière.

Článek XXIV.

Přihlízejíc k návrhům předloženým pobřežními státy, vypracuje mezinárodní komise plavební a policejní řád, který bude dle možnosti jednotný pro celou část říční sítě, spadající do její působnosti.

Každý stát uvede tento řád v platnost na svém území zákonným neb správním aktem a bude pověřen jeho prováděním s výhradou dozorního práva přiznaného mezinárodní komisi články XXVII. až XXX.

Pro části řeky, tvořící hranici, bude provádění plavebního a policejního řádu zajištěno za těchto výhrad dohodou pobřežních států, a není-li takové dohody, každým pobřežním státem v mezích jeho svrchovanosti.

Článek XXV.

Vykonávání všeobecné policie na zmezinárodně říční síti náleží pobřežním státům,

riverains, qui en communiquent les règlements à la Commission internationale pour lui permettre de constater que leurs dispositions ne portent pas atteinte à la liberté de la navigation.

Article XXVI.

Tous les bâtiments affectés spécialement par les États riverains au service de la police fluviale seront tenus d'arborer à côté de leur pavillon national un insigne distinctif et uniforme. Leurs nom, signalement et numéro seront portés à la connaissance de la Commission internationale.

Article XXVII.

En vue de l'accomplissement de la tâche qui lui est confiée par les dispositions du présent statut, la Commission internationale constitutionnelles, sanitaires et financiers qu'elle jugera nécessaires. Elle en nommera et rétribuera le personnel et elle en fixera les attributions.

La Commission pourra établir à son siège central, notamment:

1° Un Secrétariat général permanent, dont le chef sera choisi parmi les ressortissants d'un État non-riverain représenté à la Commission;

2° Un Service technique, dont le chef sera nommé à la majorité statutaire des suffrages s'il appartient à un État non-riverain représenté ou non à la Commission, et à l'unanimité s'il est ressortissant d'un État riverain du Danube;

3° Un service de la navigation, dont le chef sera choisi parmi les ressortissants d'un État européen non représenté à la Commission;

4° Un Service de la comptabilité générale et du contrôle de la perception des taxes, dont le chef sera choisi parmi les ressortissants d'un État riverain ou d'un État non-riverain représenté ou non à la Commission.

Ces chefs de service seront assistés par des fonctionnaires choisis, de préférence et autant que possible d'une manière égale, parmi les ressortissants des États riverains. Ce personnel est international; il est nommé et rétribué par la Commission et ne pourra être révoqué que par elle.

Article XXVIII.

Chaque État riverain désignera, pour ce qui le concerne, des agents appropriés, chargés, dans les limites de ses frontières, de

které oznámí příslušné řády mezinárodní komisi, aby jí umožnily přesvědčiti se, že jejich ustanovení nejsou na újmu svobodě plavby.

Článek XXVI.

Všechny lodi, zvláště určené pobřežními státy pro službu říční policie, musí vztyčiti vedle své státní vlajky i jednotný rozeznávací znak. Jejich jména, označení a čísla budou oznámena mezinárodní komisi.

Článek XXVII.

Mezinárodní komise utvoří za účelem splnění úkolu, který jest jí svěřen ustanoveními přítomného statutu, všechny úřady správní, technické, zdravotní a finanční, které uzná za nutné. Ona bude jmenovati a platiti jejich personál a ustanoví jejich úkoly.

Komise bude jmenovitě moci zříditi ve svém ústředním sídle:

1. Stálý generální sekretariát, jehož přednosta bude vybrán z příslušníků některého nepobřežního státu zastoupeného v komisi;

2. Úřad technický, jehož přednosta bude jmenován většinou hlasů, stanovenou ve Statutu, náleží-li některému státu nepobřežnímu zastoupenému v komisi neb nezastoupenému, a usnesením jednomyslným, je-li příslušníkem některého dunajského pobřežního státu;

3. Úřad plavební, jehož přednosta bude vybrán z příslušníků některého evropského státu v komisi nezastoupeného;

4. Úřad všeobecného účetnictví a kontroly nad vybíráním poplatků, jehož přednosta bude vybrán z příslušníků některého státu pobřežního neb nepobřežního v komisi zastoupeného neb nezastoupeného.

Tito přednostové úřadu budou míti k ruce úředníky vybrané v první řadě a pokud možno ve stejné míře z příslušníků států pobřežních. Tento personál jest mezinárodní; jest jmenován a placen komisí a může býti jen jí odvolán.

Článek XXVIII.

Každý pobřežní stát označí, pokud se ho týká, vhodné úředníky určené k tomu, aby v mezích jeho hranic byli svými znalostmi a

prêter le concours de leur compétence et de leurs bons offices aux agents supérieurs de la Commission internationale et de leur faciliter l'exercice de leur mission.

Article XXIX.

Les États riverains donneront aux fonctionnaires de la Commission toutes les facilités nécessaires pour accomplir les actes de leurs fonctions. Ces fonctionnaires, munis du brevet de la Commission constatant leur qualité, auront notamment le droit de circuler librement sur le fleuve et dans les ports et lieux publics de débarquement; les autorités locales de chaque État riverain leur prêteront aide et assistance pour remplir leur mission. Les formalités de police et de douane auxquelles ils auraient à se soumettre seront accomplies à leurs égard de manière à ne pas entraver l'exercice de leurs fonctions.

Article XXX.

Les fonctionnaires dûment qualifiés de la Commission signaleront toute infraction au règlement de navigation et de police aux autorités locales compétentes, qui sont tenues d'appliquer les sanctions appropriées et de faire connaître à la Commission la suite donnée à la plainte dont elles ont été saisies.

Chaque État riverain désignera à la Commission les juridictions qui seront chargées de connaître, en première instance et en appel, des infractions mentionnées à l'alinéa précédent. Devant ces juridictions, dont le siège devra être aussi voisin du fleuve que possible, le fonctionnaire de la Commission qui a signalé l'infraction sera entendu, s'il y a lieu.

Article XXXI.

Dans les actions judiciaires relatives à la navigation du Danube, portées devant un tribunal d'un État riverain, il ne pourra être exigé des étrangers aucune caution judicatum solvi à raison de leur nationalité ou à raison du fait qu'ils n'ont pas de domicile ou de résidence dans le pays où est établi le tribunal ou qu'ils n'y possèdent pas de biens.

Le capitaine ou patron ne pourra être empêché de poursuivre son voyage à raison d'une procédure engagée contre lui, dès qu'il aura fourni le cautionnement exigé par le juge pour l'objet du débat.

Article XXXII.

A l'effet de maintenir et d'améliorer les conditions de la navigation dans le secteur

svým blahovlnným přispěním nápomocni vyšším úředníkům mezinárodní komise a usnadňovali jim výkon jejich poslání.

Článek XXIX.

Pobřežní státy poskytnou úředníkům komise všechna usnadnění nutná k plnění jejich služby. Tito úředníci, opatření jsouce průkazem komise ověřujícím jejich vlastnost, budou mít jmenovitě právo pohybovati se svobodně po řece i v přístavech a na veřejných překladištích, místní úřady každého pobřežního státu poskytnou jim pomoc a podporu, aby mohli vykonávati své poslání. Policejní a celní formality, kterým by se měli podrobiti, budou vykonávány vůči nim tak, aby nepřekážely výkonu jejich úřadu.

Článek XXX.

Řádně oprávnění úředníci komise oznámí každý přestupek plavebního a policejního řádu příslušným místním úřadům, které jsou povinny uplatniti vhodná donucovací opatření a oznámiti komisi, kterak byla vyřízena stížnost, jež na ně byla vznesena.

Každý pobřežní stát oznámí komisi úřady, které jsou příslušny rozhodovati jak v první, tak i o odvolací instanci o přestupcích zmíněných v předchozím odstavci. Tyto úřady, jejichž sídlo musí býti co možná nejbližší řece, vyslechnou v případě potřeby onoho úředníka komise, který učinil oznámení o přestupku.

Článek XXXI.

Ve věcech soudních, týkajících se dunajské plavby, a projednávaných před soudem některého státu pobřežního, nesmí býti od cizinců požadována žádná kauce judicatum solvi z důvodu jejich státní příslušnosti neb proto, že nemají bydliště neb sídla v zemi, kde se nalézá soud, aneb že tam nemají majetku.

Kapitánu neb veliteli lodi nemůže býti bráněno, aby pokračoval v cestě, z důvodu, že je proti němu zahájeno řízení, jakmile složil kauci požadovanou soudcem pro předmět sporu.

Článek XXXII.

Za účelem udržení a zlepšení plavebních podmínek v dunajském úseku mezi Turnu-Se-

du Danube compris entre Turnu-Severin et Moldova, dit des Portes-de-Fer et des Cataractes, il sera constitué, de commun accord entre les deux états riverains et la Commission internationale, des services techniques et administratifs spéciaux qui auront leur siège central à Orsova, sans préjudice des services auxiliaires qui pourraient être en cas de besoin installés sur d'autres points du secteur. A l'exception des pilotes, qui pourront être choisis parmi les ressortissants de toutes les nations, le personnel de ces services sera fourni et nommé par les deux états riverains; il sera dirigé par des chefs de service désignés par les mêmes états et agréés par la Commission internationale.

Article XXXIII.

La Commission décidera, sur la proposition des services prévus à l'article précédant, les mesures utiles à l'entretien et à l'amélioration de la navigabilité et à l'administration du secteur ainsi que les taxes ou éventuellement toutes autres ressources destinées à y faire face, sans qu'il puisse en résulter l'obligation d'un concours financier de la part des Gouvernements représentés.

Elle fixera par un règlement spécial le fonctionnement des services, le mode de perception des taxes et la rétribution du personnel.

Elle mettra à la disposition de ces services les équipements, édifices et installations prévus à l'article 288 du Traité de Trianon.

Lorsque les difficultés naturelles qui ont motivé l'institution de ce régime spécial auront disparu, la Commission pourra en décider la suppression et replacer le secteur sous les dispositions qui régissent, en ce qui concerne les travaux et les taxes, les autres parties du fleuve formant frontière entre deux états.

Article XXXIV.

La Commission pourra, si elle le juge utile, appliquer un régime administratif analogue aux autres parties du Danube et de son réseau fluvial qui présenteraient pour la navigation les mêmes difficultés naturelles, et le supprimer dans les conditions prévues à l'article précédant.

Article XXXV.

La Commission internationale fixe elle-même l'ordre de ses travaux dans un

verinem a Moldovou, zvaném železná Vrata a katarakty, budou ustanoveny společnou dohodou mezi oběma přilehlými pobřežními státy a mezinárodní komisí zvláštní technické a správní úřady, které budou mít ústřední sídlo ve Staré Ršavě, nehledě k pomocným úřadům, které by mohly býti zřízeny v případě potřeby v jiných místech úseku. Vyjímaje lodivody, kteří mohou býti vybráni z příslušníků všech národů, personál těchto úřadů bude poskytnut a jmenován oběma přilehlými pobřežními státy; týž bude řízen přednosty ustanovenými týmiž státy a schválenými mezinárodní komisí.

Článek XXXIII.

K návrhu úřadů, ustanovených v předěšlém článku, bude komise rozhodovati o opatřeních vhodných jak k udržení a zlepšení splavnosti, tak pro správu úseku, jakož i o poplatech neb případně všech jiných prostředcích, určených k úhradě těchto opatření, aniž z toho může vyplývati pro zastoupené vlády závazek k nějaké finanční podpoře.

Komise ustanoví zvláštním řádem působnost úřadů, způsob vybírání poplatků a platy personálu.

Komise svěří těmto úřadům vystrojení budovy a zařízení označené v čl. 288. Trianonské smlouvy.

Jakmile zmizí přirozené obtíže, které odvodnily zřízení tohoto zvláštního režimu, bude moci komise usnésti se na jeho zrušení a uplatnění znovu na úseku ustanovení, která platí, pokud jde o práce a poplatky, na ostatních částech řeky, tvořících hranici mezi dvěma státy.

Článek XXXIV.

Komise bude moci, uzná-li toho potřebu, zavést obdobný správní řád na jiných částech Dunaje a jeho říční sítě, které by skýtal plavbě tytéž přirozené obtíže, a zrušiti jej za podmínek stanovených v předěšlém článku.

Článek XXXV.

Mezinárodní komise určí sama způsob svého jednání jednacím řádem, stanoveným

règlement établi en session plénière. Au moment de l'établissement de son budget annuel, elle détermine les ressources nécessaires pour couvrir les frais généraux de son administration. Elle fixe le nombre et le lieu de ses sessions périodiques ordinaires et extraordinaires et constitue un Comité exécutif permanent, composé des Délégués présents au siège ou de leurs suppléants, et chargé de surveiller l'exécution des décisions adoptées en Plenum ainsi que la bonne marche des services.

La présidence de la Commission est exercée pour une période de six mois par chaque Délégation, en vertu d'un roulement déterminé suivant l'ordre alphabétique des États représentés.

La Commission ne peut délibérer valablement que lorsque les deux tiers de ses membres sont présents.

Les décisions sont prises à la majorité des deux tiers des membres présents.

Article XXXVI.

Le siège légal de la Commission internationale est fixé à Bratislava pour une période de cinq années à dater du jour de la mise en vigueur de la présente Convention.

A l'expiration de cette période, la Commission aura le droit de se transporter pour une nouvelle période quinquennale dans une autre ville située sur le Danube, en vertu d'un roulement dont elle établira elle-même les modalités.

Article XXXVII.

La Commission internationale jouit, tant pour ses installations que pour la personne de ses Délégués des privilèges et immunités reconnus en temps de paix comme en temps de guerre aux agents diplomatiques accrédités.

Elle a le droit d'arborer sur ses bâtiments et sur ses immeubles un pavillon dont elle détermine elle-même la forme et les couleurs.

Article XXXVIII.

La Commission doit être saisie de toute question relative à l'interprétation et à l'application la présente Convention.

Tout État qui serait en mesure d'invoquer, contre une décision de la Commission internationale, des motifs basés sur l'incompétence ou sur la violation de la présente Convention pourra en saisir, dans un délai de six mois,

v plenární schůzi. Při sestavování svého ročního rozpočtu určí prostředky potřebné ku krytí všeobecných správních výloh. Ustanoví počet a místo svých periodických řádných a mimořádných zasedání a utvoří stálý výkonný výbor, složený z delegátů přítomných v jejím sídle neb z jich zástupců, a pověřený dozorem nad prováděním rozhodnutí přijatých v plenu, jakož i nad správným chodem služby.

Předsednictví komise vykonávají vždy po dobu šesti měsíců střídavě všechny delegace dle abecedního pořadu zastoupených států.

Komise nemůže pravoplatně jednati, leč jsou-li přítomny dvě třetiny jejích členů.

Usnášení děje se dvoutřetinovou většinou přítomných členů.

Článek XXXVI.

Zákonným sídlem mezinárodní komise stanoví se Bratislava na dobu pěti let, počínajíc dnem, kdy tato úmluva nabývá platnosti.

Po uplynutí tohoto období bude míti komise právo přeložiti své sídlo na další pětileté období do jiného města, ležícího na Dunaji, a to střídavě dle pravidel, která sama ustanoví.

Článek XXXVII.

Mezinárodní komise požívá jak pro svá zařízení tak i pro osobu svých delegátů výsad a imunit, které se přiznávají jak v míru tak za války pověřeným diplomatickým zástupcům.

Komise jest oprávněna míti na svých lodích a nemovitostech vlajku, jejíž tvar a barvy sama ustanoví.

Článek XXXVIII.

Každá otázka, týkající se výkladu a provádění přítomné úmluvy, musí býti předložena komisi.

Každý stát, který by mohl dovolávati se proti nějakému usnesení mezinárodní komise z důvodu nepřislušnosti neb porušení přítomné úmluvy, bude moci obrátiti se ve lhůtě šesti měsíců na zvláštní soud utvořený Spo-

la juridiction spéciale organisée par la Société des Nations. Pour tout autre motif, la requête en vue du règlement du différend ne pourraient être formée que par l'État ou les États territorialement intéressés.

Dans le cas où un État refuserait de se conformer à une décision prise par la Commission en vertu des pouvoirs qu'elle tient de la présente Convention, le différend pourra être porté devant la haute juridiction mentionnée à l'alinéa 2, dans les conditions prévues par le statut de ladite juridiction.

IV. Dispositions générales.

Article XXXIX.

La Commission internationale du Danube et la Commission européenne du Danube prendront toutes dispositions nécessaires pour assurer, dans la mesure où cela sera possible et utile, l'uniformité du régime du Danube.

Elles échangeront régulièrement à cet effet toutes informations, tous documents, procès-verbaux, études et projets pouvant intéresser l'une et l'autre des deux Commissions. Elles pourront arrêter d'un commun accord certains règles identiques concernant la navigation et la police du fleuve.

Article XL.

Les Etats signataires de la présente Convention s'efforceront d'établir par des conventions séparées des règles uniformes d'ordre civil, commercial, sanitaire et vétérinaire relatives à l'exercice de la navigation et au contrat de transport.

Article XLI.

Tous les traités, conventions, actes et arrangements relatifs au régime des fleuves internationaux en général et au Danube et à ses embouchures en particulier, en vigueur au moment de la signature de la présente Convention, sont maintenus dans toutes celles de leurs dispositions qui ne sont pas abrogées ou modifiées par les stipulations qui précèdent.

Article XLII.

A l'expiration d'un délai de cinq ans à dater de sa mise en vigueur, le présent statut pourra être révisé si les deux tiers des États signataires en font la demande, en indiquant les dispositions qui leur paraissent susceptibles

lechností národů. Stížnost, podaná z každého jiného důvodu za účelem vyřízení sporu, nemohla býti podána, leč státem nebo státy územně sporem dotčenými.

V případě, že by některý stát odepřel podvoliti se nějakému rozhodnutí komise usnesenému na základě pravomoci, kterou jí dává přítomná úmluva, může spor býti předložen vysokému soudu zmíněnému v 2. odstavci za podmínek stanovených řádem řečeného soudu.

IV. Ustanovení všeobecná.

Článek XXXIX.

Mezinárodní dunajská komise a evropská komise dunajská učiní všechna nutná opatření, pokud to bude možno a účelno, aby byl zajištěn na Dunaji jednotný režim.

Za tím účelem budou si obě komise pravidelně vyměňovati veškeré informace, dokumenty, zápisy o schůzích, studie a projekty, jež by mohly zajímati jednu i druhou komisi. Ony budou moci ustanoviti společnou dohodu jistá shodná pravidla, týkající se plavby a říční policie.

Článek XL.

Státy, podepsavší přítomnou úmluvu, vynasnaží se stanoviti zvláštními úmluvami jednotná pravidla rázu soukromoprávního, obchodního, zdravotního a zvěrolékařského, vztahující se na provozování plavby a dopravní smlouvu.

Článek XLI.

Všechny smlouvy, úmluvy, akty a úpravy, vztahující se na režim mezinárodních řek vůbec a na Dunaj a jeho ústí zvláště, pokud jsou v platnosti v den podepsání přítomné úmluvy, zůstávají v platnosti ve všech svých ustanoveních, která nejsou zrušena neb změněna předpisy předcházejícími.

Článek XLII.

Po uplynutí pětileté lhůty, počítajíc ode dne nabytí platnosti, může býti přítomný Statut podroben revisi, požádají-li o to dvě třetiny států tuto úmluvu podepsavších, udavše ustanovení, jichž změnu pokládají za

de revision. Cette demande sera adressée au Gouvernement de la République Française, lequel provoquera dans les six mois la réunion d'une Conférence à laquelle tous les États signataires de la présente Convention seront invités à participer.

V. Disposition transitoire.

Article XLIII.

Les stipulations de la présente Convention doivent être entendues dans ce sens qu'elles ne portent aucune atteinte aux dispositions des Traités de Paix telles qu'elles résultent des articles 327 (alinéa 3), 332 (alinéa 2) et 378 du Traité de Versailles et des articles correspondants des Traités des Saint-Germain, de Neuilly et de Trianon.

Article XLIV.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront déposées à Paris dans le plus bref délai possible, et au plus tard, avant le 31 mars 1922.

Elle entrera en vigueur trois mois après la clôture du procès-verbal de dépôts des ratifications.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires sousnommés ont signé la présente Convention, rédigée en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement de la République Française et dont une expédition authentique sera remise à chacune des Puissances signataires.

Fait à Paris, le 23 juillet 1921.

(L. S.) J. BRUNET.
(L. S.) A. LEGRAND.
(L. S.) JOHN BALDWIN.
(L. S.) A. ANDRÉADÈS.
(L. S.) VANNUTELLI REY.
(L. S.) CONST. CONTZESCO.

vhodnou. Tato žádost bude zaslána vládě Francouzské republiky, která svolá do šesti měsíců konferenci, k níž budou pozváni všechny státy podepsavší tuto úmluvu.

V. Ustanovení přechodná.

Článek XLIII.

Předpisům této úmluvy sluší rozuměti v tom smyslu, že nejsou nikterak na újmu ustanovením mírových smluv, jež plynou z článků 327. (odstavec 3.), 332. (odstavec 2.) a 378. Versailleské smlouvy a z obdobných článků smluv Saint-Germainské, Neuillyské a Trianonské.

Článek XLIV.

Tato úmluva bude ratifikována a její ratifikace budou složeny v Paříži ve lhůtě co možno nejkratší a nejpozději před 31. březnem 1922.

Úmluva tato nabude platnosti tři měsíce po uzavření zápisu o složení ratifikací.

ČEMUŽ NA VĚDOMÍ nahoře jmenovaní plnomocníci podepsali přítomnou úmluvu, sestavenou v jediném exempláři, který bude uložen v archivu vlády francouzské a jehož ověřený opis bude doručen každé ze signatárských mocností.

Dáno v Paříži dne 23. července 1921.

(L. S.) M. G. RISTITCH.
(L. S.) Ing. BOHUSLAV MÜLLER.
(L. S.) SEELIGER.
(L. S.) Dr. ONDRACZEK.
(L. S.) GEORGE LAZAROFF.
(L. S.) E. de MIKLOS.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de l'Acte établissant le Statut définitif du Danube et en vue d'en préciser le sens, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

Ad Article II.

En ce qui concerne la partie de la Tisza située entre l'embouchure du Szamos et Tisza-Ujlak, le régime du présent statut y sera appliqué dès que cette partie sera reconnue navigable par la Commission internationale du Danube.

Ad Article XIX.

La disposition du deuxième alinéa de l'article XIX ne met pas obstacle à ce que les États riverains réclament éventuellement le bénéfice des dérogations qui seraient autorisées par la Convention générale prévue à l'article 338 du Traité de Versailles et aux articles correspondants des autres Traités de Paix.

Ad Article XXII.

a) Par le trafic visé à l'alinéa 2 de l'article XXII on doit entendre tout service public de transport de voyageurs et de marchandises organisé par un pavillon étranger entre les ports d'un seul et même État, lorsque cette exploitation s'effectue dans des conditions de régularité, de continuité et d'intensité susceptibles d'influer défavorablement, dans la même mesure que les lignes régulières proprement dites, sur les intérêts nationaux de l'État où elle s'exerce.

b) Il est entendu que les dispositions de l'article XXII ne modifient en rien la situation qui résulte actuellement de l'article 332 du Traité de Versailles et des dispositions correspondantes des autres Traités de Paix, en ce qui concerne tant les relations entre les États alliés d'une part, et l'Allemagne, l'Autriche, la Bulgarie et la Hongrie d'autre part, que les relations de ces derniers États entre eux, pour toute la durée des délais où cette situation sera maintenue en exécution de l'article 378 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de Paix.

A l'expiration de ces délais les dispositions de l'article XXII deviendront applicables à tous les États sans exception.

Závěrečný protokol.

Přihlížejíc k podpisu aktu, stanovícího definitivní Dunajský Statut, a za účelem přesného vymezení jeho smyslu, podepsaní plnomocníci dohodli se na následujícím:

K článku II.

Pokud jde o část Tiszy, ležící mezi ústím Sámose a Tisza-Ujlakem, bude na ní uplatněn režim přítomného statutu, jakmile tato část bude uznána Mezinárodní dunajskou komisí za splavnou.

K článku XIX.

Ustanovení druhého odstavce článku XIX. není překážkou tomu, aby pobřežní státy případně požadovaly výhodu jeho nedodržení, které by bylo oprávněno všeobecnou úmluvou, o níž mluví článek 338. smlouvy Versailleské a jemu odpovídající články ostatních mírových smluv.

K článku XXII.

a) Dopravou míněnou v druhém odstavci článku XXII. sluší rozuměti každou veřejnou dopravu cestujících a zboží, zřízenou cizí vlajkou mezi přístavy jednoho a téhož státu, jestliže tento provoz děje se způsobem tak pravidelným, souvislým a častým, že umožňuje, v téže míře jako pravidelné linie v pravém toho slova smyslu, nepříznivý vliv na státní zájmy státu, v němž je provozován.

b) Rozumí se, že ustanovení článku XXII. nemění ničeho na stavu, který vyplývá toho času z článku 332. smlouvy Versailleské a z obdobných ustanovení ostatních mírových smluv, pokud se týká jak vztahů mezi spojeneckými státy na straně jedné a Německem, Rakouskem, Bulharskem a Maďarskem na straně druhé, tak i vztahů těchto posledních států mezi sebou, a to po celou dobu trvání lhůt, po kterou tento stav bude zachován prováděním článku 378. smlouvy Versailleské a obdobných článků ostatních smluv.

Po uplynutí těchto lhůt stanou se ustanovení článku XXII. platnými pro všechny státy bez výjimky.

Ad Article XXIII.

L'État transité n'a pas le droit de prohiber le transit des marchandises mentionnées au quatrième alinéa de l'article XXIII ni celui des personnes et des animaux, sauf dans les cas prévus par les lois sanitaires et vétérinaires du pays transité ou par des conventions internationales relatives à cet objet.

Ad Article XXXI.

L'Article XXXI doit être entendu dans ce sens que les étrangers ne pourront être placés dans une condition plus favorable que celle qui est faite aux nationaux.

Ad Article XLII.

Dans le cas où la suppression de la Commission européenne serait décidée avant l'expiration du délai de cinq ans prévu à l'article XLII, les Gouvernements signataires de la présente Convention s'entendront sur les conditions de revision du présent statut.

Ad Article XLIV.

L'alinéa 1er de l'article XLIV doit être entendu dans ce sens qu'il ne porte aucune atteinte aux stipulations contenues dans l'article 349 du Traité de Versailles, et dans les articles correspondants des autres Traités de Paix.

EN FOI DE QUOI les soussignés ont dressé le présent Protocole, qui aura la même force et durée que la Convention à laquelle il se rapporte.

Fait à Paris, le 23 juillet 1921.

J. BRUNET.

A. LEGRAND.

JOHN BALDWIN.

A. ANDRÉADÉS.

VANNUTELLI REY.

CONST. CONTZESCO.

K článku XXIII.

Průvozní stát nemá práva zakázati průvoz zboží, uvedeného ve čtvrtém odstavci článku XXIII., aniž zakázati průvoz osob a zvířat, vyjímaje v případech stanovených zdravotními a zvěrolékařskými zákony průvozního státu neb mezinárodními úmluvami, vztahujícími se k této věci.

K článku XXXI.

Článku XXXI. sluší rozuměti tak, že cizinci nemohou se dostati do postavení příznivějšího než vlastní příslušníci.

K článku XLII.

V případě, že by o zrušení evropské komise bylo rozhodnuto před uplynutím pětileté lhůty, stanovené v článku XLII., dohodnou se vlády, podepsavši přítomnou úmluvu, o podmínkách revise přítomného statutu.

K článku XLIV.

Prvnímu odstavci článku XLIV. sluší rozuměti tak, že není nikterak na újmu ustanovením, obsaženým v článku 349. smlouvy Versailleské a v obdobných článcích ostatních mírových smluv.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ podepsaní učinili přítomný zápis, který bude míti tutéž platnost a trvání jako úmluva, k níž se vztahuje.

Dáno v Paříži dne 23. července 1921.

M. G. RISTITCH.

Ing. BOHUSLAV MÜLLER.

SEELIGER.

Dr. ONDRACZEK.

GEORGE LAZAROFF.

E. de MIKLOS.

Protocole additionnel

à la

Convention établissant le Statut Définitif du Danube en date à Paris du 23 Juillet 1921.

„Les Puissances signataires de la Convention du 23 Juillet 1921 établissant le statut du Danube,

„Ayant reconnu d'un commun accord la nécessité de prolonger les délais de ratification de cet acte international tels qu'ils ont été prévus par l'article 44 de la Convention, déclarent que le dépôt des ratifications sur ledit acte pourra être valablement effectué jusqu'au 30 Juin 1922.

„EN FOI de QUOI, les soussignés, dûment autorisés par leur Gouvernement, ont signé le présent Protocole additionnel qui sera annexé à la Convention à laquelle il se rapporte et dont une expédition authentique sera remise à chacune des Puissances signataires.

Fait à Paris le 31. Mars 1922.

S. OBERT DE THIEUSIES
R. POINCARÉ
HARDINGE OF PENSHURST
P. A. METAXAS
C. STORZA
VICTOR ANTONESCO

Dodatkový protokol

k

úmluvě stanovící definitivní Dunajský Statut ze dne 23. července 1921 v Paříži.

Signatární mocnosti úmluvy z 23. července 1921 stanovící Dunajský Statut

prohlašují, uznávše společnou dohodou za nutno prodloužiti ratifikační lhůty této mezinárodní úmluvy předepsané jejím článkem 44, že uložení ratifikací řečené úmluvy bude možno platně provést až do 30. června 1922.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ podepsali podepsaní, byvše k tomu řádně zmocnění svými vládami, tento dodatkový protokol, jenž bude připojen k úmluvě, které se týče, a jehož ověřený opis bude doručen každé ze signatárních mocností.

Dáno v Paříži dne 31. března 1922.

M. BOSHKOVITCH
STEFAN OSUSKÝ
MAYER
EICHHOFF
SAVOFF
PRAZNOVSKI.

Tato úmluva vyhláší se s podotknutím, že byla na základě usnesení Národního shromáždění ze dne 31. května 1922 spolu se svým závěrečným protokolem z 23. července 1921 a dodatkovým protokolem z 31. března 1922 schválena ratifikační listinou ze dne 20. června 1922, která byla presidentem Československé republiky a ministrem zahraničních věcí podepsána.

Ratifikační listiny všech smluvních států zmíněné úmluvy byly ve smyslu ustanovení jejího článku 44 složeny v Paříži ve lhůtě předepsané dodatkovým protokolem z 31. března 1922.

Úmluva i závěrečný protokol nabyly mezinárodní působnosti dnem 30. září 1922 ve všech smluvních státech.

Národní shromáždění Československé republiky usneslo se zároveň, že ministru zahraničních věcí se ukládá, aby v dohodě se všemi zúčastněnými ministry učinil další opatření, kterých je zapotřebí k provedení této úmluvy.

Dr. Beneš v. r.